

gaaet stærkt ned, og det bemærkes, at der ikke til disse Pensioner har været ydet Konjunktur- og Dyrtidstillæg som til Statspensioner, men alene i de sidste Par Aar et mindre midlertidigt Dyrtidstillæg, der har bestaaet i 2 Aar: 100 Kr. aarlig paa Betingelse af, at vedkommendes samlede — ogsaa private — Indtægt ikke oversteg 3 000 Kr. aarlig, og i det sidste Aar af 25 pCt. af Suppleringspensionen fra Staten, alt paa Betingelse, at der fra Skolen eller Pensionskassen er blevet ydet noget tilsvarende. Denne Hjælp har dog været utilstrækkelig, bl. a. fordi det er meget vanskeligt for de private Skoler at paa tage sig yderligere Pensionsbyrde, men navnlig fordi — som bemærket — selve de oprindelige Pensioner gennemgaaende er meget smaa og man vil derfor anbefale, at den heromhandlede Fond anvendes til Bedste for de nævnte Lærere, hvilket Forslag ogsaa i sin Tid er tiltraadt af Finansministeriet.

Den Hjælp, der af den nævnte Fond skulde ydes afgaaede Lærere og Lærereinder fra private Skoler, er i Henhold til det anførte begrænset til saadanne, der allerede har taget deres Afsked, før den almindelige Lønforbedring fandt Sted — nemlig 1. Oktober 1919.

For senere afskedigede har den skete Lønforbedring i væsentlig Grad forbedret ogsaa deres Pensionsforhold, dog maa det erindres, at der ikke ydes dem Konjunkturtillæg og Dyrtidstillæg som til Tjenestemandspensioner, og man forbeholder sig om fornødent at fremsætte Forslag til Finansloven om en Forbedring af mindre Omfang for disse Pensionisters Vedkommende.

Det tilføjes, at de inddragne Beløb, der henlægges til Fonden, ikke blot omfatter Beløbene fra de Lærere og Lærereinder, der er overgaaet til Statskolen, men ogsaa Statskassens Andel (Halvdelen) af de Beløb, der inddrages for Personer, med Hensyn til hvilke Skolefonden for Københavns Amt overtager Pensionsbyrden, samt eventuelt tillige Fondens Andel, saavel som de Beløb, der ellers vilde tilfalde Københavns Kommune, hvis samme maatte give sit Samtykke dertil.

Det bemærkes endelig, at da Understøttelserne af Fonden skal tillægges alene en eksisterende Gruppe Personer til gode og ikke skal strække sig ud i Fremtiden, bør Understøttelserne udredes ikke blot af Fondens Renteindtægt, men eventuelt ved Forbrug af Kapitalen.

Til § 2.

Det har vist sig, at de Regler, der ved Lov af 30. Juni 1919 er givet med Hensyn til Pensionsanciennetet, paa et Punkt trænger til en Supplering, idet der for en enkelt Klasse af Lærere fremkommer et uheldigt Forhold, nemlig de Lærere, der i Henhold til Lov af 5. Juli 1918 paa Grund af nedsat Arbejdstid kun oppebærer en Kvotadel af den for Stillingen normerede Løn. Saadanne Lærere maa for at erhverve den højere Pensionsanciennetet efter Lov af 30. Juni 1919 give Afkald paa deres Indskud i Pensionskassen, men erhverver dog som Pension fra Staten kun en forholdsmæssig Del af Pensionen og ingen Pension fra Pensionskassen.

Paa den anden Side kan den Udvej, at vedkommende beholder det i Pensionskassen indskudte Beløb og faar Pensionsanciennetet som Statstjenestemand fra Ansættelsen, ikke være til nogen Nytte undtagen, hvor det drejer sig om unge Lærere; for ældre Lærere vil denne Udvej være illusorisk. Under disse Forhold vil man mene, at den bedste Løsning vil være at indføre den særlige Ordning for de kvotalønnede Lærere, at de kan blive staaende i Pensionskassen og alligevel samtidig erholde den højere Pensionsanciennetet, som man efter Loven af 30. Juni 1919 kun kan erhverve ved give Afkald paa det indskudte Beløb; samtidig maa det dog bestemmes, at vedkommende ikke kan faa mere i Pension fra Staten og Pensionskassen i Forening, end han vilde have faaet hvis han havde gjort fuld Tjeneste i Tjenestemandsstillingen. Hvis det skulde vise sig, at det i Pensionskassen indestaaende Beløb er større end fornødent til sammen med den kvotamæssige Tjenestemandspension at hidføre fuld Tjenestemandspension, inddrages det overskydende i Pensionskassen.

Den samme Adgang til at blive staaende som Medlemmer af Pensionskassen skal under lige Forhold — altsaa naar den samme Pensionsordning sikres vedkommende — staa aaben for det tilsvarende Lærerpersonele, der i Henhold til Lov af 20. Marts 1918 overtoges af Kommunerne.

Til § 3.

I § 4 i Lov af 30. Juni 1919 er det fastsat, hvorledes Pensioneringen ordnes for Skolebetjente ved de af Staten overtagne Skoler og altsaa ikke blot de i Hen-